No. 123. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 11 October.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

BREMEN, den 25. September. Nog nimmer zag men hier zulk eene groote menigte landverhuizers als tegenwoordig. Men merkte onder hen verscheidene lieden op, die, te oordeelen naar hunne kleeding en de vele goederen, welke zij met zich voerden, ongetwijfeld tot de meest gegoede landverhuizers behoorden. Deze personen maken de eerste expeditie van kolonisten uit, welke de Vereeniging tot ondersteuning van Duitsche Landverhuizers in Texas over Galveston naar de volkplanting zendt, die men voornemens is in de buitengemeen gezonde landstreek aan de oevers van de Colorado te stichten. Hoe bitterder de ervaringen zijn, welke de expeditiën naar Texas tot hiertoe opgeleverd hebben, des te verblijdender moet het zijn, uit geloofwaardige bronnen te kunnen verzekeren, dat de Vereeniging tot ondersteuning van Duitsche Landverhuizers hare expeditiën met de naauwlettendste zorg ten uitvoer brengt. Er wordt niet alleen gezorgd voor eene ruime provandering der schepen gedurende den overtogt, maar de Vereeniging zendt ook met elk schip eenen rijken voorraad van levensmiddelen voor 6 maanden, ten behoeve van de zich aan boord bevindende passagiers, en bovendien het benoodigde getal tenten om zich onmiddellijk na hunne aankomst te kunnen nederzetten. Voorts vindt men onder de kolonisten eenen geneesheer, eenen heelmeester, eenen wiskunstenaar, eenen ingenieur, benevens timmerlieden, metselaars, zadelmakers, molenaars en bakkers; voorts eene volledige apotheek en eene rijke en uitgezochte verzameling van de beste chirurgische instrumenten, machines van ijzer, enz. alles ten behoeve van de kolonie, eindelijk eene hoeveelheid waren voor het magazijn der Vereeniging, waaruit elke kolonist zich tot de billijkste prijzen van het hem ontbrekende kan voorzien. Door de voorzorg van de Directie der Vereeniging is er met de schepen niet alleen het noodige en het nuttige, maar ook reeds personeel naar Texas vooruitgezonden, ten einde aankoopen van vee, wagens en akkergereedschappen te doen, en de benoodigde zaden aan de landingplaats voor de kolonisten in gereedheid te houden.

— In een Leipziger blad leest men:

Onder de menigte ernstige en grappige incidenten, welke de *Juif Errant* van *Sue* en zijne legio vertalers reeds in Duitschland hebben teweeggebragt, deelen wij er hier een mede, dat niet het minst koddige is. Zij, die den *Juif Errant* lezen, weten, dat de schrijver in het begin eene niet zeer vleijende beschrijving heeft gegeven van den schout van Möckern.

De persoon, die deze betrekking te Möckern vervulde ten tijde, dat het voorgewend toeval uit de *Juif Errant* voorvalt, beschouwt zich als beleedigd en wil den heer *Sue* voor de regtbank dagvaarden. Ten dien einde heeft hij een advocaat te Leipzig belast om het advies in te winnen van den Franschen regtsgeleerde, om te weten, of en in hoeverre de passage in kwestie van den roman van den heer *Sue* tot grondslag zou kunnen dienen voor eene regterlijke vervolging, en zulks uit het oogpunt der Fransche wetgeving.

ENGELAND.

LONDEN, den 3. October. De *Sun* uit heden den wensch, om Koning *Lodewyk Philips* met Koningin *Victoria* de inwijding van het nieuwe Beursgebouw te zien bijwonen. Indien *Lodewyk Philips*, zegt het blad, met zijne tegenwoordigheid dit indrukwekkend feest bijwoonde, zijn wij overtuigd, dat al de burgers van Londen zich zouden beijveren, alle eer te bewijzen aan den doorluchtigsten gast, die de Koningin in het paleis harer roemrijke voorvaderen ontvangen heeft; zij zouden dien wijzen vorst, wiens onwankelbare standvastigheid den vrede, dien hij heeft gezworen tegen alle intrigues der partijen te handhaven, heeft behouden, met gejuich en alle teekenen van eerbied ontvangen.

De corporatie dezer stad, de eerste onder de hoofdsteden, door derzelver rijkdom, weelde, bevolking, weldadigheid en eindelijk door al de vruchten van eenen eerlijken vrede, zou zich gelukkig achten haren eerbied voor *Lodewyk Philips* te betuigen. De verschillende gilden zouden aan deze betuigingen deel willen nemen, door eenig bewijs van hunne bewondering over de pogingen, die de Koning der Franschen heeft gedaan, om den zeehandel in zijne staten te ontwikkelen, aan te bieden. Eindelijk, zegt de *Sun* ten slotte, indien iets den luister van dit feest kon verhoogen, is het de tegenwoordigheid van den Koning der Franschen binnen de muren der City.

PORTSMOUTH. De toebereidselen tot de luisterrijke ontvangst van de officieren, die den Koning der Franschen naar Engeland zullen vergezellen, worden met den meesten ijver voortgezet. Er bestaan onderscheidene reusachtige plannen. Onder anderen zullen de officieren van onze marine den Franschen een groot bal en souper geven in het zeecollegie. Ieder officier zou voor 5 of 6 dagen van zijn tractement inschrijven, ten einde dit feest allen glans bij te zetten. Er zou tot dat einde eene tent worden opgerigt om ten minste 2000 personen te bevatten.

— Ten gevolge van het in werking brengen van de nieuwe wet op de manufacturen, hebben meer dan 3000 werklieden der fabrieken en spinnerijen van Leeds hunne werkzaamheden gestaakt. Het zijn meest vrouwen en meisjes, geclasseerd in de kategorie der jonge lieden; zij hebben de schorsing der werkzaamheden van 3 à 400 jongelingen veroorzaakt, waardoor de gang der machines is gestaakt geworden.

— Heden morgen, omstreeks kwart voor een uur, is op den ijzeren spoorweg van Croydon een ongeluk gebeurd, dat de noodlottigste gevolgen kon gehad hebben. Twee treinen, die achter elkander liepen, hebben bij het verlaten van den station van Jolly Failons, op elkander gestoten; een rijtuig van het tweede convooi is uit de rails geslagen en onderscheidene personen zijn ernstig gekwetst. De oorzaak van dit ongeluk is gelegen in het gemis van het ligt, dat gewoonlijk achter op de treinen zich bevindt.

— In den nacht van den 2. om twee uren des morgens, zijn de Koningin en Prins *Albert* te Woolwich ontscheept, en hebben zich onmiddellijk naar Windsor begeven.

— Voor sleer Blair-Athol te verlaten, hebben de Koningin, Prins *Albert* en de Koninklijke prinses, elk twee boomen geplant voor den bijzonderen ingang des kasteels, tot gedachtenis van hun verblijf aldaar.

— In Engeland heeft men ontdekt dat het gebruik van zout, en het besproeijen met zout water een krachtig middel is om de aspergien te doen groeijen, en er eene dubbele opbrengt van te hebben.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 6. October. Ter gelegenheid der laatste voorvallen in Marocco, heeft de Koning aan vijftig staatkundige veroordeelden gratie verleend.

— De dagbladen geven eene lange beschrijving van den kostbaren *Album* welke de Koning der Franschen aan de Koningin van Engeland zal ten geschenke geven. Deze Album bestaat uit 32 teekeningen die door de beste schilders van Frankrijk zijn vervaardigd; hij is men eene ongeloofelijke luxe gebonden, en met de wapens der Koningin versierd.

— Men leest in den *Armoricain* de Brest, van 3. October: Het is nu omstreeks twee jaren geleden, dat een bekwaam werkman, genaamd *François Regis Girod*, fabriekant van diamanten voor glazenmakers, en thans op den *Pont Neuf* gevestigd, zich tot het Fransch gouvernement wendde, om hetzelve de ontdekking van eene onderaardsche bom, welks uitbarsting op het verlangde tijdstip plaats had, bekend te maken. Proeven werden genomen, ten gevolge waarvan men aan den uitvinder deed begrijpen, dat deze uitvinding slechts tot misdadige doeleinden kon dienen, en dat dezelve te begunstigen gevaarlijk konde zijn.

De heer *Girod* heeft zijne werkzaamheden voortgezet en hij zijne uitvinding die gevoegd eener bom, die het fort, de citadel of de gansche wijk, waar men dezelve zou werpen, kan vernielen.

— Een dagblad maakt de volgende reeks van zonderlinge opmerkingen: Zekere geschiedschrijvers verzekeren, dat *Lodewyk XIII* twee zonen heeft gehad; hij, die zij voorgeven de oudste geweest te zijn, de man met het ijzeren masker, heeft niet geregeerd. *Lodewyk XIV* had vier zonen; de oudste heeft niet geregeerd. *Lodewyk XV* had twee zonen; de oudste heeft niet geregeerd. *Lodewyk XVI* had insgelijks twee zonen, de oudste is in de gevangenis overleden. *Napoleon* had een zoon; hij heeft niet geregeerd. *Karel X* had twee zonen; de oudste heeft niet geregeerd. *Lodewyk Philips* eindelijk had zes zonen; ook van deze is de oudste overleden, eer hij den troon had beklommen.

— Een persoon, wiens houding, manieren en kleeding eenen boer aanduidden, trad dezer dagen in eene restauratie der stad Elbeuf binnen; bij het dessert vraagt hij eene flesch champagne. Over den man naar de kleeding oordeelende, meent de knecht hem te moeten doen opmerken, dat de champagnewijn vijf franken de flesch kost. „Is hij goed?" vraagt de vreemdeling. „Zeer goed, mijnheer!" antwoordt de knecht. „Dan is die niet duur; breng er mij twee flesschen van." Verwonderd over dit antwoord gaat de knecht de twee flesschen halen, en wacht met ongeduld het einde van den maaltijd af, om te zien hoe onze man zich uit de zaak zal redden. Deze, bemerkende, dat hij door den knecht in het oog gehouden en bewaakt wordt, zelde: „Mijn vriend! gij schijnt mij niet genoegen aan te zien; misschien zoudt gij zelfs gaarne een glas van dat schuimend vocht willen gebruiken?" De knecht, wiens verwondering steeds toenam, nadert en drinkt bevreesd zijn glas ledig. De schijnbare boer vraagt zijne rekening, haalt uit zijnen zak eene soort van wollen kous, waaruit hij eene handvol goudstukken haalt, en na er een aan den knecht te hebben gegeven, om zijne rekening te betalen, die 15 franken bedroeg, gaf hij hem een wenk, dat het overige voor hem was. De arme jongen kon van zijne verwondering niet bekomen; hij meende te droomen, en zijn droom duurde tot op het oogenblik, dat de prachtige ekwipaadje van den onbekende voor de deur van de restauratie stil hield. De gewaande boer was niemand anders dan *William Berwiston*, een rijke Engelsche lord, die de gewoonte heeft aangenomen om al-zoo incognito te reizen, ten einde zich te vermaken met de verwarring der logement-houders, en hun de Bordeaux-, Bourgogne- en Rijnwijnen niet duurder te betalen dan andere reizigers.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, den 9. October. Onze Haagsche Correspondent meldt ons heden, uit eene zeer goede bron vernomen te hebben, dat onze waardige stadgenoot, den WelEd. Heer *W. van Houten*, eene zeer uitvoerige memorie aan Zijne Majesteit den Koning heeft aangeboden, waarbij ZijnEd., op solide gronden, met aantooning van daadzaken, de aandacht van het gouvernement tracht te vestigen op de hooge noodzakelijkheid die er bestaat, dat de op onze rivieren en op de Noord- en Zuider-zeeën varende stoombooten, voorzien worden van eene of meer goede sloepen, van toereikende grootte, om veilig het gewoon getal reizigers, welke de stoomboot vervoert, te kunnen bevatten; dewijl, ingeval van ongelukken, hetzij *bersten van den ketel, lekkage, brand* enz., waardoor de noodzakelijkheid gebiedt, plotseling de stoombooten te verlaten, de sloepen het eenige middel zijn, waardoor de reizigers gered kunnen worden.

De Heer *van Houten* veronderstelt, dat, als voorzitter der Reddingmaatschappij, vele dergelijke zaken de veiligheid van reizigers betreffende, zijne aandacht tot zich hebben getrokken, die anderen, minder ervaren, over het hoofd zien, en ZEd. meent verpligt te zijn, het gouvernement daarmede bekend te maken; want, ofschoon zulks welligt nimmer bewezen zal worden, komt het ZEd. geenszins onwaarschijnlijk voor, dat het *totaal* vergaan der stoombooten *President* en *Manchester* toe te schrijven is, aan een onvolledig stel goede sloepen. Wij hopen, dat het gouvernement, aan den goeden raad en de philantropische bedoeling van den Heer *van Houten* gevolg zal geven, en dat dus andermaal de natie hiervoor verpligting aan ZEd. zal hebben, zoowel als voor zoovele andere zaken van algemeen nut door ZEd. verrigt, en waartoe inzonderheid de oprigting der redding-maatschappij behoort.

UTRECHT, den 7. October. Volgens de gedane opnemingen, heeft zich de overstrooming in de maanden Augustus en begin van September, in de vier buitenwijken dezer stad, uitgestrekt over ruim 404 bunders, zoo wei-, bouw- als moesland, en bedraagt de daardoor geledene schade de aanzienlijke som van ruim *f* 52,500,00. — Deze som zou gewis niet onbeduidend vermeerderd zijn, indien de schade, aan boomgaarden en kweekgronden geleden, reeds had kunnen worden opgegeven.

— Naar men met zekerheid verneemt, is thans het leggen van een zijtak van den Rijn-spoorweg van hier naar Rotterdam, bepaald, en zullen de aanbestedingen daartoe in Januarij 1845 plaats hebben.

— Door Z. M. is tot den Nederlandschen Adelstand verheven, de Heer *C. A. Rethaan Macaré*, Wethouder der stad Middelburg.

DELFT, den 8. October. Men zal zich herinneren, dat er klagten waren ontstaan over de afbraak, die de regering dezer stad voorgenomen had, van den, in bouwvalligen staat verkeerenden toren der Oude kerk alhier. Die klagten hebben den stedelijken raad doen besluiten, aan eenige deskundigen de taak op te dragen, den toestand van den toren grondig te onderzoeken. Dezen, zich met de vervulling dier taak hebbende bezig gehouden, hebben van hunne bevinding verslag gedaan en verklaard, dat de toren, zonder eenig gevaar voor de stad, zou kunnen worden hersteld; welke herstellingen in den tijd van vier jaren zouden kunnen afloopen. Het stedelijk bestuur van dit rapport kennis bekomen hebbende, heeft dien ten gevolge werkelijk besloten, de toren op kosten der stad te doen herstellen. Tot dat einde is de vergunning des Konings verzocht. Thans verneemt men, dat het Z. M. behaagd heeft, 't gedane verzoek in te willigen, zoodat dit grijze gedenkteeken voor deze stad bewaard zal blijven.

— Uit 's Hertogenbosch schrijft men van den 7. Oct.:

„Dezer dagen retourneerde een Heer met zijne familie uit deze stad van hun uitstapje naar Belgie; aan het grenskantoor komende, werd het rijtuig gevisiteerd, en in orde bevonden. Een der ambtenaren kwam het echter vreemd voor, eene dame van deze familie met een bult te zien, daar hij vroeger bekend geweest zijnde met die familie geene van dezelve met dit ongemak gekend had. Dit kwam den ijverigen ambtenaar verdacht voor, waarom hij zeide, dat de dames moesten gevisiteerd worden, het geen eerst na veel tegenstand geschiedde door eene aldaar digt bij wonende dame; het bedrog werd hierdoor ontdekt, en men vond in plaats van eene bult een pak Brabandsche kanten."

— Een zesjarig dochtertje van den heer *Lefebre*, kunsthaarwerker te 's Hage, bevond zich, nu ongeveer drie weken geleden, des avonds alleen op haar slaapvertrek, terwijl het nachtlampje op de tafel stond te branden. Zich verbeeldende, dat zij iets verloren had, stond zij op, nam het licht en plaatste hetzelve op den grond, om onder het nachttafeltje te zoeken. Maar bijna op hetzelfde oogenblik raakten hare kleederen den vlam, en eer den vader van het om hulp roepende meisje te hulp konde snellen, stond het reeds in brand. De heer *Lefebre* ontzag zich niet, met bloote handen den vlam te dooven, maar bij

kwam te laat; en van af dien tijd schrikkelijk te hebben geleden, heeft het ongelukkige kind in het laatst der vorige week den geest gegeven.

OEGSTGEEST, den 5. October. In den tweeden wagon van het laatste convooi van den H. IJ. Spoorweg van 's Hage op Amsterdam, dd. 4. dezer. zat, onmiddellijk aan den ingang, een reiziger. Bij Voorschoten hield de trein op, *doch* zoo KORT, *dat men dit naauwelyks kon verklaren*. Gemelde reiziger meenende te Leiden te zijn, maakte aanstalte om den wagon te verlaten, terwijl ZONDER *signaal der trompet*, de trein weder vertrok. De reiziger, met een pak beladen, wilde nog uit den wagon stappen, doch met het verschrikkelijk gevolg, dat hij met een voet tusschen treden van den trap geraakte, omver viel, aan den wagon bleef hangen en zoo, met het bovenlijf op de baan, werd voortgesleept!!

Er werd dadelijk geroepen, doch te vergeefs, men kreeg geen gehoor! het rijden nam intusschen in snelheid toe! ...... Verschrikkelijk oogenblik, waarop men een ijsselijken dood van deze man, schier als onvermijdelijk beschouwen moest. Doch de hand der Voorzienigheid was hem nabij. — Door de meest nabij zijnde mede-reizigers, werd hij aan eene vreesselijke marteling en aan den dood, die hem verbeidde, ontrukt, en gelukkig zonder merkelijk letsel, in den wagon opgehaald. *(H. N.)*

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Amsterdam tentoonstelling van schilderijen; elk bezigtiger is gedwongen een catalogus te koopen, zeker in navolging der Staats-Courant, die zich ook door een gedwongen debiet staande houdt. — Als het ongedwongen debiet de maatstaf is voor den bijval van 't publiek in de gevoelens door de bladen verkondigd, (en dit is wel zeker) o wee dan de ministrieele bladen, die met een gering debiet het levenslicht aanschouwen, zij vinden dus bij de meerderheid geen bijval. — De liberale bladen bij voortduring in Nederland zeer gezocht; adres te Zierikzee, waar P. de Looze den 1. September het getal der in Nederland verschijnende liberale bladen, met een heeft vermeerderd, getiteld: de Zierikzeesche Nieuwsbode; verschijnt 3 maal 's weeks, abonnements-prijs contant 2½ cent per week, en telt niettegenstaande dien hoogen prijs, reeds meer dan 600 geabonneerden. De van ouds beroemde Zierikzeesche Courant, telt maar de 3e of 4e part daarvan; dat komt dewijl dit blad niet liberaal is; men zegt het staat vrijwillig (à 3 procent ?) onder censuur van Mijnheer den Burgemeester van die plaats. — Men heeft nog niet vernomen dat Koningin Victoria zich weder in gezegende omstandigheden bevindt; de zaken staan echter goed. — Zeeuwsche meekrap willig, dakpannen schraal debiet. — Bij het verbouwen eener kerk te Warschau zijn 6 millioen oude Poolsche guldens gevonden. En onder het dak eener kerk in Posen het geraamte van een pas geboren kind, in eene goede kleeding. 't Schijnt een paar jaar onder het dak verborgen te zijn geweest. — Het grijze Loavestein zal geraseerd worden. — Men zegt dat het waatje brandewijn, hetwelk te Gutendag door de waterdrinkers pleglig onder een boom begraven was, des anderendaags reeds was verdwenen. — Te Cherburg is de Prins van Joinville des nachts door een douaau aangehouden, die hem voor een smokkelaar aanzag. — De Russen hebben in den Kaukasus op nieuw slaag gekregen; 't zijn ongemakkelijke heeren die Tscherkessers en alles behalve vrienden van den knoet. — Lodewijk Philips, die nog nimmer op een spoorweg gereisd heeft, gaat zijn corpus wagen op den spoorwagen van Portsmouth naar Guilford. — Te Brussel klaagt men over het zoek raken op den post van brieven met effect; onder anderen een die 1000 fr. inhield. Die hem gekaapt heeft behoeft over de duurte der steenkolen niet te zuchten. — Maria Augustina Leclercq is te Havinnes, in Henegouwen, in den ouderdom van 101 jaren overleden; was tot nog toe ongehuwd. — De Batavier heeft van den 1. tot den 3. dezer eene moeijelijke reis gehad van Rotterdam naar Londen; van de 62 ossen die aan boord waren zijn 12 door stortzeeën en het zware werken van 't schip onderweg gestorven; al het ander vee is gelukkig gearriveerd. — De Engelschen, die alles schijnen te kunnen gebruiken, zullen Tscheeh van de Pruissen overnemen, om hem in eene straf-kolonie te plaatsen. — Bij eene boxpartij tusschen George Benson, oud 22 jaren, en Jones, is eerstgemelde doodgeslagen. Deze vrijwillige moordtooneelen worden anno 1844 nog ongestraft toegelaten in het wereldberoemde Londen, waar men zoo zeer ijvert voor de zielen der zwarten, dat men de ligchamen der inwoners schijnt te vergeten. — Napoleon Bonaparte behoort niet onder de staatkundige gevangenen die kwijtschelding van straf hebben verkregen. — Vele aanzienlijke Belgen zijn op reis naar Londen. — Te Brussel heeft men eene bende dieven ontdekt, waarvan reeds 9 achter de grendels zitten. — Z. M. heeft twee schilderijen gekocht van mijnheer Breekpot, te Breda. — Ook is door Z. M. octrooi verleend om fleschen en kruiken te stoppen. — De zoon van don Carlos heeft een blaauwtje geloopen bij de Kon. van Spanje. De betrekking is nog open; men verwacht nieuwe sollicitanten. — Men verlangt ten huwelijk een meisje, dat welligt door weinig conversatie niet in de gelegenheid is aan haar edele's bestemming te beantwoorden. (H. B.) — Zekere personen te Ispahan hebben uitgestrooid dat de Shah van Perzie overleden was. Z. M., die ook geld schijnt te kunnen gebruiken, heeft hen eene boete opgelegd zoo groot als zijne begravenis-kosten zouden beloopen hebben. Een rare manier van straffen! — De eerste stoomharing is te Scheveningen aangebragt door de pink van den reeder Pronk. — De verkoop van den British Queen is nietig verklaard. — Ziet het licht een geschrift, ten titel voerende: De dolle en niet dolle honden in Nederland. — Er wordt in een stil burger huisgezin aan eene jufvrouw kost en inwoning en eene vrije slaapkamer aangeboden, des verkiezende met gezellig verkeer. (H. bl. 4. Oct.)

MENGELINGEN.

DE LANGE NAGEL.

(1571.)

door H. CONSCIENCE.

(Vervolg van ons vorig nommer.)

Hij dreef de sporen diep in de zijden van zijn paard, zoodat het bloed er uit liep. Het dier, door deze pijniging getroffen, stiet de voorpooten briesschend in de hoogte en sprong pijlsnel vooruit. De jonge ruiter joeg snel als de bliksem en de hoeven van het edel ros drukten met forsche kracht in de aarde. Schuim en stof bedekten de kruiden, en de bladeren der boomen zuchtten pijnelijk door de vlugtende wind geraakt.....

Ruiter en paard vlogen voorbij de abdij van Contich, over de smalle brug der Neeten, voorbij Mechelen, naast het sterke slot Vilvoorde, en kwamen eindelijk te Brussel.

Het volk bleef nieuwsgierig in de straten staan om den jongen ruiter te zien voorbijrennen. Zoodra hij dit bemerkte en den nieuwsgierigen blik had waargenomen waarmede men hem naoogde, kwam hij tot zich zelve en ontwaakte uit zijne geestdrift. Weldra bragt de vertraagde gang zijns paards hem op het zand en voor de woning van den heer SHCAIECK.

Hij werd vriendelijk ontvangen en in eene zaal gebragt waar een groot gezelschap was vereenigd.

« Heeren!" riep SCHAIECK, « Ik heb de eer u den jonkheer ALFRED VAN SCHOONHOVEN voor te stellen; gij zult hem niet ten kwade duiden, dat hij gelaarsd en gespoord voor u verschijnt."

Diepe buigingen en gewone woorden van beleefdheid werden gewisseld. Niettegenstaande die eerbewijzen voelde ALFRED zich gehoond door de gebaren der aanwezenden. Hoogmoed was in hunne oogen te lezen en zij schenen elkander te vragen: van waar die geus?

ALFRED bemerkte dit, doch zijne zending indachtig, vergenoegde hij zich met zijne blikken er van af te wenden. De hatelijke Spaansche taal en kleeding die hij daar hoorde en zag, deed hem van het gezelschap walgen. Na eenige oogenblikken stond hij op en verzocht den heer SCHAIECK in het geheim te spreken. Zij gingen in eene zijkamer en plaatsten zich naast elkander op kostlijke zetels.

« Heer SCHAIECK," begon ALFRED, « ik ben gezonden door personen die, u onder hunne vrienden rekenen; zij hebben zich voorzeker in uwe gevoelens vergist, daar Spanjaarden en vijanden uw huis vervullen. Gelief mij te zeggen dat mijne gissing ongegrond is, zoo niet, dan is mijne zending geëindigd."

SCHAIECK ontstelde op des jongelings stoute vraag; hij antwoordde echter:

« Jonkheer! uwe woorden beleedigen mij. Denkt gij dat ik mijn vaderland minder bemin dan gij? Durft gij mij van trouweloosheid beschuldigen? Voorwaar dit is eene roekelooze daad!"

« Eene roekelooze daad!" hernam ALFRED, « betaamt het een' waren Belg de gunstelingen van den bloedhond te onthalen? Vreest gij niet dat meineed en bloeddorst u door hunnen adem besmetten zal? Gij streelt den tijger; pas op, want hij bijt zelfs zijne vrienden!"

« Dit zijn woorden van vurige jongelingen, die kwaad en goed naar hunne jeugdige inbeelding vergrooten. Een staatkundige moet dougenen streelen die tanden heeft om te bijten. Ik weet niet wat gij wilt, jongman; gij ziet mij aan voor een' verrader; vreest gij niet dat ik dezen hoon wreken zal!"

ALFRED verzwakte in zijn kwaad vermoeden, want SCHAIECK had bij dit gesprek zulk eene ernstige uitdrukking van gelaat, dat de jongeling meende hem zijn vertrouwen te kunnen schenken.

« Verschoon mij, heer SCHAIECK; de onkunde met 's werelds zaken kon mij doen dwalen. De zaak waarover ik met u spreken wilde is van zoodanig gewigt, dat ik u dezelve mag noch kan openbaren, dan nadat gij mij van uwe gevoelens omtrent ALVA zult overtuigd hebben."

Zoodra ALFRED van eene geheime zaak en van ALVA gesproken had, veranderde SCHAIECK van gelaat en toon; hij naderde den jongeling en sprak met zachte stem:

« Gij hebt gelijk, jonker! ik bewonder uwe voorzigtigheid. De hertog is een dwingeland, een bloeddorstig en verachtelijk man, die het land onzer vaderen zoekt te verdelgen en uit te putten door moorden, pijnigen en het eischen van den tienden penning. Dit zijn mijne gevoelens omtrent ALVA; wat de Spanjaarden betreft, die gij in mijne woning ziet, zij zijn het door welke ik de geheimen van den bloedhond te weten kom, om die daarna aan de geuzen, mijne vrienden, bekend te maken."

Terwijl hij deze woorden driftig uitsprak, trok de jongeling den brief van den LANGEN NAGEL te voorschijn en gaf hem aan SCHAIECK over.

« Ik zie heer SCHAIECK," zeide hij, « dat gij een ware Belg zijt. Dit schrift van den heer VAN DER MARCK zal u de oorzaak mijner zending bekend maken."

SCHAIECK las haastig den brief; hij zag uit den inhoud dat ALFRED gekomen was om ALVA te vermoorden en dat men hem beval den jongeling hulp en bijstand te verschaffen. Eene innige blijdschap vervulde het hart van den verrader; — want dit was hij — hij zag in deze omstandigheid een middel om zich bij den hertog aangenaam te maken, en besloot den aanslag te ontdekken en den jongen moedigen Belg aan zijne eerzucht op te offeren.

« Jonkheer!" sprak hij, « gij zult ongetwijfeld in mijne woning overnachten; dit zal mij eene groote eer zijn. Laat mij begaan; ontdek aan niemand uw voornemen, want er zijn looze vossen om en bij u. Ik zal maken dat u een gesprek met den hertog verleend worde, en dan......"

De overige woorden werden fluisterend uitgesproken. ALFRED scheen bijzonder over zijne rede voldaan en liet zich op aanraden van SCHAIECK door een bediende naar zijne kamer brengen.

Den volgenden dag stond een man voor de rustplaats van den jongen Antwerpenaar. « Jonker!" zeide hij met zachte stem, « ten tien ure zal ik u bij den hertog brengen. Bereid er u ernstig op voor, om het vaderland van deszelfs geessel te verlossen."

Dit zeggende liet hij den jongeling alleen.

Terwijl ALFRED zich kleedde, doorkruisten duizenderlei droeve gedachten zijne ziel. MARIA en den dood zweefden hem steeds voor oogen. Om dezelve zoo veel mogelijk te verdrijven, bezag hij verscheiden malen den dolk dien hij van zijne geliefde ontvangen had; hij onderzocht zijn pistool; en het in goeden staat bevonden te hebben, laadde hij het zeer zorgvuldig met eenen ijzeren kogel. Naauwelijks was hij hiermede gereed, toen de deur geopend werd.

« Zijt gij gereed, jonker?" vroeg SCHAIECK.

« Ja," antwoordde de jongeling, terwijl hij het pistool heimelijk verborg.

« Welaan dan, laat ons gaan."

Weldra kwamen zij aan de prachtige woning van den hertog en gingen door het geven van het wachtwoord voorbij de lijfwachten tot in eene kleine zaal, waar eenige armstoelen stonden.

« ALFRED," sprak SCHAIECK, met gesmoorde stem, « spoedig zal den hertog hier zijn. Ik heb hem doen gelooven dat gij hem een belangrijk geheim te ontdekken hebt; daar hij zeer nieuwsgierig is, zal hij u niet lang laten wachten. Pas op dat gij hem niet mist, want dan is alles verloren; hij is verschrikkelijk in zijne woedde."

« Draagt hij steeds zijn harnas?" vroeg ALFRED.

« Zeker," antwoordde SCHAIECK, « hij legt hetzelve nimmer af. Echter kunt gij hem gemakkelijk treffen en wel op deze wijze: Wanneer hij u om de mededeeling van uw geheim vraagt, nadert hem dan voorzigtig meer en meer en duwt hem het staal onder de kin; de kraag van het ijzeren harnas biedt u daar geen tegenstand. Nu ALFRED, goeden moed en aarzelt niet."

« Vreest daar niet voor," zuchtte de jongeling, « de zielstrijd is voorbij."

« Zet u wat neder," hernam SCHAIECK, heengaande, « misschien moet gij nog eenigen tijd wachten. Spreek ook niet meer, want de muren hebben hier ooren."

ALFRED was nu alleen in de kamer. Hij wandelde door het vertrek, overdenkende wat hij den hertog zeggen zou, om hem een argwaan in te boezemen. Hij wist niet, de verrade jongeling, dat een bloedig oog hem uit eene zijkamer bespiedde, dat de onverbiddelijke en listige blik van ALVA op hem rustte.

Eindelijk werd hij ongeduldig en zette zich op eenen zetel neder. Maar naauwelijks zat hij in den zwaren armstoel, of een schreeuw van verbaasdheid ontvlood hem.

Een zonderling gekraak deed zich hooren; springveren omsloten zijn midden met eenen ijzeren gordel en kleunden hem vast tegen de leuning van den stoel; een onoverwinbaar geweld verplotterde hem bijna de borst.

Men kan de ontsteltenis van den jongeling begrijpen, toen hij zich aldus gevangen zag. Hij wrong zijne spieren sterk te zamen en spande al zijne krachten in om zich van zijne banden te ontdoen. Vruchteloos; de stoel bewoog zich niet; het was alsof hij aan den grond was genageld. Niettegenstaande de felle drukking der veren, worstelde ALFRED steeds tegen deze vreesselijke magt. Zoo was hij schoon, de ongelukkige jongeling; met gloeijende oogen, regtstaande haren en blaauwe opgezwollen aderen op het voorhoofd; ja, zoo was hij afgrijselijk schoon met vlammende blikken, met kokend schuim op zijne lippen en verschrikkelijke razernij in het hart.

De deur ging open en een man van hooge gestalte kwam met hoogmoedigen tred de kamer binnen. Het was ALVA! ALVA, de geessel, die in zijn hart het verderf der Nederlanders gezworen had. ALVA die onze vrijheid smadelijk onder zijne voeten vertrapte.

(Vervolg hierna.)

ALLERLEI.

Een Engelsch dagblad deelt de berekening mede dat een locomotief, die met den gewonen spoed 21 Engelsche mijlen of 7 uren afstand in een uur tijds aflegt, voor den weg van Londen naar Oostindië 8 dagen en naar Peking 12 dagen noodig zou hebben. De gansche aardbol zoude in 50 dagen rondgereisd worden. Tot de reis naar de maan zouden ongeveer 16 maanden vereischt worden; maar naar de zon zoude ook de beste locomotief, zoo zij dag en nacht onafgebroken in beweging was, niet eerder dan na 500 jaren geraken.

Advertentien.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 10. October. Sedert den 8. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Lord Collingwood, T. Bell, Odessa, lijnzaad en katoen; Belle Alliance, C. F. Gaukema, Londen, stukgoed.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Ida Berendina, W. Z. Hensoms, de Johanna, A. Huisman, beide Amsterdam, suiker; de Valk, F. Claassen, Dordrecht, stukgoed.

Van Gend gezeild:

Wilhelmina Catharina, G. J. Mool, Sunderland, Emelie, J. C. Spiegelberg, Avontuur, beide ballast.

MIDDELBURG, den 9. October. Heden is naar zee gezeild het schip Middelburg, kapitein J. Roderkerk, van deze stad naar Batavia.

— Den 6. Julij is te Batavia gearriveerd het schip de Phoenix, kapitein P. J. Kasse.

BATH, den 7. October. Gedurende de maand September, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende schepen,

Ingeklaard: 1 met aarde, 29 met ballast, 1 met beelden, 1 met bier, 2 met tarwe, 2 met garst, 1 met ongezaagd hout, 5 met brandhout, 2 met duigen, 1 met mahonijhout, 8 met houtwerk, 4 met kalk, 2 met ongesponnen katoen, 188 met steenkolen, 4 met houtskolen, 2 met meubelen, 7 met hardsteen, 52 met zinksteen, 54 met stukgoed, 14 met koolzaad en 46 ledig; te zamen 404 schepen, waarvan 305 onder Nederlandsche, 98 onder Belgische en 1 onder Deensche vlag; alsmede 345 ledige visch- en mosselschuiten en 54 stoombooten.

Uitgeklaard 3 met aardappelen, 1 met pijp-aarde, 12 met haard- en boonstroo-asch, 6 met biezen en hoepen, 1 met gevogelte en wild, 1 met tarwe, 2 met garst, 1 met parel-garst, 1 met groenten, 2 met hooi, 4 met gezaagd- en ongezaagd hout, 1 met rijshout, 4 met brandhout, 1 met jenever, 6 met kaas, 10 met koffij, 5 met meekrap, 2 met meubelen, 1 met riet, 50 met stukgoed, 1 met ongemalen tufsteen, 5 met oud vaatwerk, 1 met haring, 1 met gedroogde visch, 1 met ansjovis, 5 met wol, 2 met gebakken zee-slijk en 258 ledige; te zamen 406 schepen, waarvan 308 onder Nederlandsche en 97 onder Belgische vlag; alsmede 368 schuiten met versche visch en mosselen en 55 stoombooten.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

10 October 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.00	Winter garst	f 4.50
1 dito dito	« 7.30	Zomergarst	« 8.00
N. dito dito	« 6.00	N. W. dito	« 4.60
2 J. Walch. dito	« 9.00	N. W. Gr. Erwten	« 4.80
1 dito dito	« 8.75	Z. dito	« 5.40
Nieuwe dito	« 6.75	W. Witte dito	« 5.00
O. Rogge	« 5.50	N. W. Paardenboonen	«
N. Rogge	« 4.80	N. Z. dito	«
W. Koolzaad	« 10.30	Raapolie	f 38.00 p. v.
Z. dito	« 7.75	Patentolie	« 40.00 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 35.00 «
Haver	«	Raapkoeken f 56.00 de 1040 st.	
Boekweit	« 4.70	Lijnkoeken « 9.00	100 «

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIERREN.